

Diplomová práce

Veronika Hrubá: Nové evangelizační programy

Posudek vedoucího práce

Práce se zabývá v první části obecně potřebou evangelizace a evangelizací samotnou, kdy vychází z koncilních a pokoncilních dokumentů, které postupně probírá.

Druhá část (čtvrtá kapitola) má sice nadpis „Současná situace katolické církve v České republice“, ve svém obsahu se ale zabývá touto situací pramálo konkrétně. Obsahem jsou buď obecná konstatování a obecné (celocírkevní) výzvy nebo paušální tvrzení, u nichž není uveden žádný citovaný empirický podklad nebo je nedostatečný. Někdy také pokulhává logika výkladu. Například tvrzení „...církvim důvěřuje pouhá třetina dotázaných.

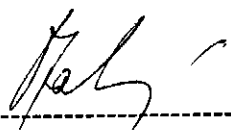
Evangelizační působení má tedy široké pole působnosti“ (str. 39) uvádí do přímé souvislosti to, co přímou souvislost zřejmě nemá. Z čeho vychází tvrzení 2. odstavce na str. 40? Dále na str. 41: „Samotní věřící jsou odkazováni spíše na církevní dokumenty, které ovšem minimum z nich čte“. Kým odkazováni? Jak to autorka ví? Odkud ví, kolik lidí dokumenty čte? Atd. Takto nelze ve vědecké práci psát. Tato část práce je opravdu slabá.

Empirický výzkum (kap. 5 – bylo by lepší, kdyby byla rozdělena na kapitoly dvě: popis Kurzů alfa a TECu a vlastní výzkum) je proveden a vyhodnocen dobře. Autorce slouží ke cti, že se nezamýšlí jen nad výsledky výzkumu jako takového, ale zpětně reflektuje vhodnost či nevhodnost a úplnost či neúplnost svých otázek a vyvozuje z toho pro sebe poučení.

Shrnutí: výzkum a jeho vyhodnocení jsou přínosné a dobře provedené, ale vyjadřování vlastních dojmů nebo citování obecných stanovisek na místech, kde je třeba mít po ruce seriózní analýzy a výzkumy a z nich vycházet, je vážnou chybou. To ostatně dokládá i seznam použité literatury, kde je uváděno málo pramenů, z nichž lze vytvářet seriózně popis situace víry u nás a odůvodňovat potřeby určitého stylu evangelizace. K tomu ještě dodejme, že je sice potěšitelné, že autorka cituje závěry Sněmu katolické církve, jenže právě práce sněmu byla právem kritizována za to, že se neopírala o dostatečné odborné analýzy těch jevů, o nichž se uvažovalo a psalo. V tomto smyslu si nelze ze Sněmu (z jeho metodiky práce) opravdu brát příklad.

Přes uvedené nedostatky považuji práci jako celek za odpovídající požadavkům, kladeným na magisterskou práci, a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 2.6. 2009

vedoucí diplomové práce